REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

Poslovni broj: Povrv-382/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu Martini Klanac, na prijedlog sudskog savjetnika Luka Bućana, u pravnoj stvari tužitelja CREDIT POINT ONE S.L., Barcelona, World Trade Center, Edificio Sur, p.2 Moll de Barcelona s/n, OIB: 47203303723, kojeg zastupa punomoćnica Vlatka Nadramija, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Hrvoja Jankića iz Zagreba, Ulica Franje Malnara IV odvojak 58, OIB: 76111080548, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene 13. studenoga 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja odvjetničkog vježbenika Jakova Kursara, 19. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Stjepana Volarića poslovni broj Ovrv-7540/2026 od 15. svibnja 2026., u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.500,00 eura sa zateznim kamatama koje teku:
- na iznos od 833,00 eura od 25. ožujka 2026. do isplate,
- na iznos od 833,00 eura od 5. travnja 2026. do isplate,
- na iznos od 834,00 eura od 5. svibnja 2026. do isplate,
po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od osam dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Stjepana Volarića poslovni broj Ovrv-7540/2026 od 15. svibnja 2026., u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju:
- iznos od 502,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama od 25. ožujka 2026. do isplate;
- zatezne kamate na iznos 833,00 eura za razdoblje od 25. ožujka 2026. do 4. travnja 2026;

- zatezne kamate na iznos 834,00 eura za razdoblje od 25. ožujka 2026. do 4. svibnja 2026;
te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju trošak ovog postupka u iznosu 204,50 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja ove odluke pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj, ranije ovrhovoditelj, podnio je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv tuženika, ranije ovršenika, radi naplate novčane tražbine u iznosu 3.002,00 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 25. ožujka 2026. do isplate.

2. Javni bilježnik Stjepan Volarić je na prijedlog tužitelja donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovrv-7540/2026 od 15. svibnja 2026., protiv kojeg je tuženik podnio pravovremen prigovor.

3. U prigovoru tuženik pobija rješenje o ovrsi u cijelosti, osporavajući osnovu i visinu tražbine od 3.002,00 eura, koja je u prijedlogu za ovrhu iskazana kao glavnica u trima iznosima od 1.335,00 eura, 833,00 eura i 834,00 eura. Ističe da prema izvatku iz poslovnih knjiga iznos od 1.335,00 eura uključuje stavku označenu kao pristojba od 502,00 eura. Osporava zakonitost, osnovanost i visinu te pristojbe te njezino uračunavanje u glavnicu jer smatra da bi mogla predstavljati prikrivenu kamatu ili prikriveni trošak kredita. Osporava i sve druge eventualne naknade, troškove i obračune koji nisu pojedinačno i jasno obrazloženi. Navodi da je među strankama postojao odnos vezan uz pozajmicu, pri čemu osporava da su dokazani postojanje, dospijeće i visina tražbine kako je iskazana u prijedlogu za ovrhu. Prema njegovu mišljenju, iz priloženih isprava nije moguće utvrditi odnos između stvarno isplaćenog iznosa, ugovorene glavnice i obračunanih naknada. Osporava i zakonske zatezne kamate zatražene od 25. ožujka 2026. zbog nejasnog dospijeća pojedinih stavki i izostanka potpunog i razumljivog obračuna kamata. Predlaže da se prigovor usvoji, rješenje o ovrsi stavi izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te ukinu eventualno provedene ovršne radnje. Traži da se postupak nastavi kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Rješenjem ovoga suda poslovnog broja Povrv-382/2026 od 11. lipnja 2026., stavljeno je izvan snage doneseno rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinute su provedene ovršne radnje i riješeno je da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Tužitelj je u podnesku od 18. lipnja 2026. istaknuo da je s tuženikom 3. veljače 2026. na daljinu sklopio ugovor o zajmu broj CPO-95481. Pozivajući se na Zakon o obveznim odnosima, ističe da je ugovor o zajmu neformalan te da je sklopljen elektroničkim putem suglasnošću stranaka o bitnim sastojcima. Navodi da je tuženik zatražio zajam od 2.500,00 eura i obvezao se u roku od 90 dana vratiti

ukupno 3.500,00 eura, uključujući naknadu od 1.000,00 eura, s dospijećem posljednje rate 4. svibnja 2026. Tvrdi da se tuženik prije sklapanja ugovora upoznao s Općim uvjetima i Standardnim informacijama o europskim potrošačkim kreditima te da je označavanjem polja „Prihvaćam" izričito prihvatio Opće uvjete. Navodi da je tuženik dostavio preslike bankovne kartice i osobne iskaznice te isplatnu listu, a da je tužitelj na temelju podataka o računu i isplatne liste provjerio njegovu kreditnu sposobnost. Tuženik je potom, prema navodima tužitelja, zatražio isplatu zajma SMS porukom „ISPLATI CPO-95481". Tužitelj navodi da je 3. veljače 2026. na tuženikov račun uplatio 2.470,00 eura, odnosno ugovoreni iznos zajma umanjen za 30,00 eura troškova obrade, te se u dokaz isplate poziva na potvrdu Croatia banke. Tvrdi da tuženik nije u cijelosti vratio zajam i da je zbog zakašnjenja s otplatom tužitelj 24. ožujka 2026. otkazao ugovor, nakon čega je cjelokupan preostali dug dospio na naplatu. Dug od 3.002,00 eura iskazuje kao tri iznosa glavnice od 833,00 eura, 833,00 eura i 834,00 eura te pristojbu od 502,00 eura koju je pribrojio prvom iznosu glavnice. Za obračun pristojbe poziva se na cjenike uz Opće uvjete i tvrdi da je tuženik prije sklapanja ugovora bio upoznat s visinom naknade te da ju je prihvatio. Prigovor smatra neosnovanim jer se odnosi na ugovorene iznose i uvjete, a tvrdi da je podnesen radi odugovlačenja s plaćanjem. Predlaže da se platni nalog održi na snazi..

6. Tuženik se nije očitovao na navedeni podnesak, niti je, iako je uredno pozvan, pristupio na održano ročište.

7. Tijekom postupka sud je pročitao i pregledao izvod iz knjige otvorenih stavaka tužitelja (list 8 spisa), privolu za obradu osobnih podataka (list 52-53), otkaz ugovora (list 54), potvrdu o provedenoj transakciji (list 55), Ugovor o zajmu (list 56-57), otplatni plan (list 58-59), standardne informacije o europskim potrošačkim kreditima (list 60-66), obračun isplaćene plaće (list 67), izvadak prometa po računu (list 68-72), presliku osobne iskaznice tuženika (list 73), Opće uvjete (list 74-82), SMS poruku (list 83 i 86), presliku kreditne kartice tuženika (list 84) i fotografiju tuženika s osobnom iskaznicom (list 85).

8. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

9. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa 3.002,00 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 25. ožujka 2026. do isplate s osnove otkazanog Ugovora o zajmu od 3. veljače 2026.

10. Odredbom čl. 499. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje u tekstu: ZOO), određeno je da se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenjivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

11. Da je predmetni Ugovor o zajmu sklopljen između parničnih stranaka, sud je utvrdio na temelju dokumentacije, ocijenjene u povezanosti s fotografijama tuženika s osobnom iskaznicom i bankovnom karticom, kojima je potvrđen njegov identitet kao zajmoprimca. Takav zaključak dodatno potvrđuju navodi samog tuženika iz prigovora u kojima ističe da ne osporava da je među strankama postojao odnos

vezan za pozajmicu. Pritom se napominje da je ugovor o zajmu neformalan ugovor za kojeg zakon ne propisuje uvjet sklapanja u pisanom obliku.

12. Čitanjem Ugovora o zajmu broj CPO-95481 od 3. veljače 2026., pripadajućih Općih uvjeta ugovaranja zajma, otplatnog plana broj 100400 i Standardnih informacija o europskim potrošačkim kreditima utvrđeno je da su tužitelj kao zajmodavac i tuženik kao zajmoprimac ugovorili kratkoročni nenamjenski potrošački zajam u iznosu od 2.500,00 eura, s rokom otplate od 90 dana. Točkama II. i III. Ugovora predviđeno je da se iznos zajma pri isplati umanji za jednokratni trošak obrade zahtjeva od 30,00 eura. Iz potvrde Croatia banke d.d. proizlazi da je 3. veljače 2026. proveden nalog za isplatu 2.470,00 eura, uz naznaku broja predmetnog ugovora i imena tuženika u opisu plaćanja. Prema točki IV. Ugovora tuženik se obvezao vratiti glavnicu od 2.500,00 eura uvećanu za naknadu od 1.000,00 eura, odnosno ukupno 3.500,00 eura u tri obroka. Otplatnim planom predviđeno je dospijeće prvog obroka od 1.335,00 eura 5. ožujka 2026. (833,00 eura glavnice i 502,00 eura pristojbe), drugog obroka od 1.165,00 eura 4. travnja 2026. (833,00 eura glavnice i 332,00 eura pristojbe) te trećeg obroka od 1.000,00 eura 4. svibnja 2026. (834,00 eura glavnice i 166,00 eura pristojbe).

13. Nadalje, utvrđeno je da je iznos od 1.000,00 eura u točki IV. Ugovora označen je kao naknada, a u otplatnom planu iskazan je kao pristojba raspoređena na sva tri obroka. Člankom 7. Općih uvjeta uređeni su troškovi obrade zahtjeva, dok je člankom 8. predviđeno da se u otplatnom planu iskažu iznos zajma te svi troškovi i naknade. Naknada od 1.000,00 eura u Ugovoru je određena u ukupnom iznosu, bez navođenja pojedinih troškova ili usluga koje pokriva. Točkom V. Ugovora predviđeno je da u slučaju jednostranog otkaza zbog zakašnjenja s plaćanjem ostatak duga i cjelokupna naknada dospijevaju na dan otkaza te da se otkaz zajmoprimcu dostavlja elektroničkom poštom.

14. Prije svega, ističe se da predmetni Ugovor o zajmu predstavlja potrošački ugovor jer tuženik, koji ima uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj, pri njegovu sklapanju nije djelovao u okviru poslovne ili profesionalne djelatnosti, dok je tužitelj zajam odobrio u okviru svoje poslovne djelatnosti. Naime, tužitelj svoje poslovanje usmjerava na hrvatsko tržište nudeći zajmove putem internetske stranice na hrvatskom jeziku i koristeći ugovornu dokumentaciju prilagođenu hrvatskim potrošačima, a predmetni ugovor ulazi u okvir tih aktivnosti. Stoga su ispunjene pretpostavke za primjenu čl. 6. st. 1. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I), prema kojem je za potrošački ugovor načelno mjerodavno pravo države potrošačeva uobičajenog boravišta. Iako stranke prema stavku 2. istog članka mogu izabrati drugo mjerodavno pravo, takav izbor ne smije potrošača lišiti zaštite koju mu pružaju prisilne odredbe prava koje bi bilo mjerodavno u nedostatku izbora. U ovom slučaju čl. 18. Općih uvjeta ugovaranja zajma, na koje upućuje točka VII. Ugovora i čiji je prihvat tuženik potvrdio u točki VIII. Ugovora, određuje da Opći uvjeti podliježu španjolskom zakonu. U čl. 1. t. 1.1. Općih uvjeta ujedno su navedeni španjolski propisi kojima podliježe sam zajam. U ugovornoj dokumentaciji pritom nije navedeno da tuženik i uz takav izbor zadržava zaštitu koju mu pružaju prisilne odredbe hrvatskog prava. Takva unaprijed sastavljena odredba o izboru prava, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, stvara kod potrošača dojam da se na ugovor primjenjuje isključivo španjolsko pravo te je sud ocjenjuje nepoštenom. Jednako

pravno shvaćanje izraženo je u točkama 12. i 12.1. obrazloženja presude Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj Gž-452/2025-4 od 22. travnja 2026., uz pozivanje na presudu Suda Europske unije od 28. srpnja 2016. u predmetu C-191/15, Verein für Konsumenteninformation protiv Amazon EU Sàrl. Budući da navedena nepoštena odredba o izboru prava ne obvezuje tuženika, za predmetni ugovor mjerodavno je hrvatsko pravo na temelju čl. 6. st. 1. Uredbe Rim I.

15. U pravu je tuženik kada ističe da osporava zakonitost ugovorne odredbe o naknadi (pristojbi) jer je ta ugovorna odredba nepoštena, a time i ništetna, u smislu odredaba Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 19/22 i 59/23, dalje: ZZP).

16. Naime, prema čl. 53. st. 1. ZZP-a, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. istog članka smatra se da se o ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako ju je unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, dok je čl. 55. st. 2. ZZP-a propisano da se pri ocjeni nepoštenosti uzimaju u obzir sve okolnosti sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i drugi ugovor koji predstavlja glavni ugovor u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje. Odredbom čl. 56. ZZP-a propisano je da nije dopušteno ocjenjivati nepoštenost ugovornih odredaba o predmetu ugovora i primjerenosti cijene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive, dok je prema čl. 59. st. 1. ZZP-a nepoštena ugovorna odredba ništetna.

17. U konkretnom slučaju nedvojbeno se radi o potrošačkom ugovoru, budući da je tuženik kao fizička osoba sklopio ugovor o zajmu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, dok je tužitelj trgovačko društvo koje zajmove pruža u okviru svoje poslovne djelatnosti.

18. Nadalje, ističe se da se da ugovorna odredba o naknadi ne predstavlja odredbu o predmetu ugovora i cijeni iz čl. 56. ZZP te da stoga treba provesti test nepoštenosti navedene ugovorne odredbe, kako se to navodi i u presudi Suda Europske unije od 16. ožujka 2023. u predmetu C-565/21

19. Čitanjem Ugovora sud je utvrdio da se o spornoj odredbi o naknadi nije pojedinačno pregovaralo, budući da je ona sadržana u unaprijed formuliranom ugovoru i općim uvjetima tužitelja, čiji sadržaj tuženik nije mogao oblikovati. Pritom se ističe i da tužitelj, na kojem je teret dokazivanja da se o spornoj odredbi pojedinačno pregovaralo, takvo pregovaranje niti navodi niti dokazuje. Naprotiv, svoje navode temelji na tome da je tuženik bio upoznat s ugovornim uvjetima te ih je prihvatio prilikom podnošenja zahtjeva za zajam. Stoga nije dovedena u pitanje zakonska predmnjeva iz čl. 53. st. 2. ZZP-a da se o unaprijed formuliranoj ugovornoj odredbi, na čiji sadržaj potrošač nije mogao utjecati, nije pojedinačno pregovaralo.

20. Slijedom navedenog, kako tužitelj nije dokazao da se pojedinačno pregovaralo o spornoj ugovornoj odredbi, potrebno je utvrditi je li ta odredba, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokovala značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

21. U ovom slučaju naknada od 1.000,00 eura iznosi 40 % ugovorene glavnice od 2.500,00 eura za zajam na 90 dana, uz zasebno naplaćenih 30,00 eura za obradu zahtjeva, a iz ugovorne dokumentacije i navoda tužitelja ne proizlazi koja bi usluga ili trošak opravdali naknadu u toj visini, pri čemu se tužitelj samo poziva na cjenike uz Opće uvjete i na tuženikov prihvat ugovorenog iznosa.

22. Ocjenjujući te okolnosti zajedno, sud zaključuje da naknada tuženiku nameće očito nerazmjeran financijski teret s obzirom na iznos i trajanje zajma, zbog čega tužitelj nije mogao razumno očekivati da bi tuženik takvu obvezu prihvatio u pojedinačnim pregovorima. Odredba stoga, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu na štetu tuženika kao potrošača.

23. Slijedom navedenog, sud je na temelju čl. 59. st. 1. ZZP odredbu o naknadi u iznosu 1.000,00 eura ocijenio nepoštenom i stoga ništetnom.

24. Prema čl. 59. st. 2. ZZP, ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništetnost i samog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe.

25. U konkretnom slučaju Ugovor o zajmu može opstati bez ništetne odredbe o naknadi, budući da su iznos glavnice i rokovi njezine otplate određeni neovisno o toj odredbi, pa njezino uklanjanje ne onemogućuje ispunjenje preostalih ugovornih obveza. Upravo je to svrha zaštite potrošača od nepoštenih ugovornih odredaba u ovom slučaju, u kojem se uklanjanjem obveze plaćanja naknade uspostavlja ravnoteža između ugovornih stranaka, uz očuvanje ugovora koji može nastaviti proizvoditi pravne učinke bez te odredbe.

26. U odnosu na visinu potraživanja, čitanjem Ugovora o zajmu utvrđeno je da je ugovorena glavnica iznosila 2.500,00 eura, od čega je tuženiku isplaćeno 2.470,00 eura, dok je iznos od 30,00 eura zadržan na ime ugovorenog troška obrade zajma. Budući da odredba o tom trošku, imajući u vidu unaprijed određenu i jasno navedenu naknadu u visini svega 1,20% glavnice beskamatnog zajma, ostaje valjana, tuženik je obvezan vratiti ugovorenu glavnicu u iznosu 2.500,00 eura. Međutim, zbog ništetnosti odredbe o pristojbi tužitelju ne pripada pravo na naplatu dodatnih 502,00 eura.

27. Naime, utuženih 3.002,00 eura čine ugovorena glavnica od 2.500,00 eura i pristojba od 502,00 eura obračunana uz prvi obrok, dok preostali dijelovi pristojbe od 332,00 eura i 166,00 eura iz drugog i trećeg obroka nisu obuhvaćeni tužbenim zahtjevom. Pritom se napominje da tuženik u prigovoru nije naveo da je podmirio dio zajma, a iz pregledanih isprava ne proizlazi da je izvršio uplatu na ime njegova povrata.

28. Tužitelj na temelju čl. 29. st. 1. ZOO ima pravo i na zatezne kamate od dana zakašnjenja.

29. Što se tiče dospijeća, točkom V. Ugovora predviđeno je da zajmodavac može jednostrano otkazati Ugovor zbog zakašnjenja s plaćanjem, da ostatak duga dospijeva na dan otkaza te da se izjava o otkazu dostavlja zajmoprimcu elektroničkom poštom. Iako, je tužitelj dostavio izjavu o otkazu datiranu 24. ožujka 2026., iz pregledanih isprava ne proizlazi da je izjava poslana na tuženikovu adresu

elektroničke pošte niti da mu je bila dostupna. Stoga tužitelj nije dokazao da je ostatak glavnice prijevremeno dospio 24. ožujka 2026.

30. Dospijeće pojedinih obroka glavnice stoga je utvrđeno prema otplatnom planu. Prvi obrok od 833,00 eura dospio je 5. ožujka 2026., drugi obrok od 833,00 eura 4. travnja 2026., a treći obrok od 834,00 eura 4. svibnja 2026. Do donošenja rješenja o ovrsi 15. svibnja 2026. dospjela su sva tri obroka, pa je zahtjev za isplatu glavnice od 2.500,00 eura u cijelosti osnovan.

31. Prema čl. 183. st. 1. ZOO, tuženik je došao u zakašnjenje protekom roka za plaćanje svakog pojedinog obroka. S plaćanjem prvog obroka bio je u zakašnjenju od 6. ožujka 2026., pa tužitelju na taj obrok pripadaju zakonske zatezne kamate od 25. ožujka 2026., od kada ih zahtijeva. Na drugi obrok od 833,00 eura kamate teku od 5. travnja 2026., a na treći obrok od 834,00 eura od 5. svibnja 2026., sve do isplate.

32. Odluka o stopi dosuđenih zateznih kamata temelji se na čl. 29. st. 2. ZOO-a.

33. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP) odlučiti kao u točki I. i II. izreke ove presude.

34. Odredbom čl. 164. st. 4. ZPP, propisano je da o zahtjevu za naknadu troškova postupka sud odlučuje u presudi (ili rješenju) kojom se završava postupak pred tim sudom. Prema Zaključku sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017. u Zagrebu, presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. O tom trošku odlučuje se presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom djelu parničnog postupka, a zatezne kamate na dosuđeni trošak teku od donošenja prvostupanjske presude.

35. Odluka o troškovima postupka temelji se na čl. 154. st. 2. ZPP, budući da su obje stranke djelomično uspjele u parnici. U pogledu osnove zahtjeva tuženik je uspio u omjeru od 50%, budući da nije uspio s osporavanjem obveze vraćanja glavnice, ali je uspio s prigovorom ništetnosti odredbe o naknadi, pri čemu se napominje da tuženik nije osporavao postojanje ugovornog odnosa. U pogledu visine zahtjeva tuženik je uspio u omjeru od 16,72%, jer je od ukupno zatraženih 3.002,00 eura odbijen zahtjev za isplatu 502,00 eura. Pridajući jednaku važnost uspjehu u pogledu osnove i visine zahtjeva, sud je ukupni uspjeh tuženika ocijenio u omjeru od 33,36%, a tužitelja u omjeru od 66,64%, slijedom čega tužitelju pripada naknada 33,28% troškova potrebnih za svrhovito vođenje postupka, koliko iznosi razlika između postotka njegova uspjeha i postotka uspjeha tuženika.

36. Prilikom odlučivanja o troškovima sud je primijenio čl. 155. ZPP i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23). Tako je tužitelju priznat trošak sastava obrazloženog podneska od 18. lipnja 2026. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 8/1) te trošak zastupanja na ročištu od 13. studenoga 2026. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 9/1). Ukupno to iznosi 400,00 eura, što uvećano za PDV od 25%,

trošak javnog bilježnika u iznosu 20,00 eura, trošak sudske pristojbe na presudu u zatraženom iznosu 75,01 eura i trošak plaćenog predujma za sudskog dostavljača u iznosu 19,46 eura ukupno daje iznos 614,47 eura.

37. Kako tužitelju na temelju čl. 154. st. 2. ZPP pripada pravo na naknadu 33,28% navedenih troškova, dosuđen mu je iznos 204,50 eura.

38. Tužitelj na temelju čl. 151. st. 3. ZPP ima pravo i na zatražene zatezne kamate na trošak od dana donošenja ove odluke o trošku po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO.

39. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke.

U Zagrebu 19. studenoga 2026.

Sudac:
Martina Klanac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana od dana obavljene dostave ove presude (čl. 335. st. 6., 7., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a). Žalba se podnosi ovom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i za protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:
- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30890-4908e**

Kontrolni broj: **0fd75-7dec9-72079**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.